רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת ועד המנהל, תל אביב

יום ראשון, כ"ד בטבת תשע"ג - 6/1/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת, יו"ר
אסתי אפלבאום-פולנר, סגנית היו"ר
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
זליג רבינוביץ', עוזר מנכ"ל
יואב הורוביץ, חבר הועד המנהל
רפי יהושע, סמנכ"ל טכנולוגיות
ערן הורן, סמנכ"ל כספים
יעקב נווה, חבר מליאה
יואב גינאי, מנהל חטיבת התוכניות
דדי מרקוביץ', נציב תלונות הציבור
עו"ד תומר קרני, סגן יועמ"ש
צביקה צימרמן, מנהל כוח אדם

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אני פותח את ישיבת הועד המנהל. יעקב נווה מייד יכנס. בינתיים הנושא הראשון,הוא כבר ממילא שמע. הנושא הראשון זה אישור התקשרויות מעל למיליון שקל. יש פה בקשה של סמנכ"ל טכנולוגיות. ועדת 250 כבר דנה בזה, הפכתי את הסדר כי יש פה דחיפות. ביקש סמנכ"ל טכנולוגיות דיון דחוף ולא רציתי שזה יעכב,

<u>יואב הורוביץ:</u> אבל מה עשינו, מה הועילו חכמים בתקנתם? כמו שאני הבנתי, אלא אם כן לא הבנתי משהו, זה עבר מ-250 למיליון כדי להימנע מעיכוב או מערכת קבלת החלטות שלא היתה יעילה מספיק. למה בעצם עשינו את המיליון?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> נדבר על זה אחר כך, במשפחה.

<u>רפי יהושע:</u> הרעיון הוא כזה. היום רשות השידור משדרת ערוץ 1 וערוץ 33 בלוויין עמוס. לאור הרצון להפיץ את השידורים של הערבית ושל התוכן הישראלי לעולם החיצון יותר, הוטביירד נותן לנו תשובה להפיץ את השידורים למזרח התיכון הרבה יותר בתפוצה הרבה יותר טובה. אנחנו מבקשים לצאת למכרז להפיץ את השידורים בהוטביירד בהתאם להנחיות של ההנהלה והועד המנהל. אנחנו רוצים להפיץ את השידורים בהתאם להנחיות של המוסדות וההנהלה, לצאת למכרז להפצת השידורים בהוטביירד וכנגד זה להשאיר את ערוץ 1 בעמוס. זה הבקשה שלנו. בלווין עמוס להאריך את החוזה עם חלל לערוץ 1, ועוד חצי שנה לערוץ 33 עד שיבחר זוכה להוטביירד ואז נתנתק מעמוס לגבי ערוץ 33.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> מה שאמרתי ב-250 זה ש-א', נתקן את הנושא של 33 לתכני רשות השידור, לא להיות קבועים על ערוץ 33. הרציו הוא זה שאנחנו כבר אמרנו שיש החלטת מליאה ש-33 הופך לערוץ חדשות. לא בהכרח נרצה להפיץ דווקא את ערוץ 33 לעולם הערבי. יכול להיות שאנחנו נרצה מתכונת שידורים מיוחדת בלוויין שהיא תהיה שונה וכך נוכל להרוויח פעמיים, גם ליצור את ערוץ 33 כערוץ חדשות ותרבות וגם את הערוץ הלווייני להפוך לערוץ שיפיץ חומרים בערבית. אז זו הערה ראשונה.

רפי יהושע: לקחת בחשבון שהמשיב, הוא יהיה 24 שעות. אתה יכול במסגרת ה-24 שעות איזה תוכן שהמנכ"ל רוצה להפיץ שם.

היו"ר אמיר גילת: נכון. היו עוד הערות ב-250? אוקי. יש התנגדות? אוקי.

יעקב נווה: על דבר אחד שאני לא חושב שזה נכון להביא את זה לועדת 250, אבל צריך לשאול, המכרז. מתי יוצא?

רפי יהושע: ברגע שאתם תאשרו אנחנו נפיץ אותו.

יעקב נווה: מה זה מתי מאשרים?

היו"ר אמיר גילת: הנה, עכשיו.

רפי יהושע: הכול מוכן. משרד עורכי דין חיצוני ליווי אותנו. לא פרסמנו את המכרז חס וחלילה.

היו"ר אמיר גילת: יש לך עוד?

יעקב נווה: לא.

היו"ר אמיר גילת: אז גם חלל וגם הוטבירד. אז שתי הבקשות מאושרות. תודה.

<u>רפי יהושע יצא מהדיון</u>

היו"ר אמיר גילת: טוב, הנושא הבא זה תכנית בידור בערב שישי. מי מציג את זה?

יוני בן מנחם: אנחנו פרסמנו קול קורא לבחירת תכנית אירוח של חברת זזה תקשורת. זה עבר גם אישור ועדת התוכן שמאשרת את ההתקשרות.

יעקב נווה: סליחה על הביטוי, מי שלא נמצא בתחום, מתעסק בתחום, הוא לא מבין בזה. להפיק היום תכנית, רק אני אתן לכם קנה מידה מארצות הברית או מדינות שיש להן תודעה, שנותנים תוכניות וסדרות זה סיפור שלוקח שנה, לא יותר, לתכנן. יש פה רעיון, יש פה תכנית. מבקשים שלושה חודשים.

היו"ר אמיר גילת: עכשיו אתה מדבר על המועד שידור, לא על ההתקשרות עצמה.

יוני בן מנחם: אנחנו מתעסקים בצד הכספי עכשיו.

היו"ר אמיר גילת: יש פה שני דברים, קודם כל ככה,

יעקב נווה: אני חושב שלתת להם זמן,

היו"ר אמיר גילת: אבל לא כולם יודעים על מה אתה מדבר. יושבים פה חברים שלא שמעו.

יעקב נווה: היו שתי בעיות, בעיה אחת שבאו ואמרו בתוך המליאה, דוד חיון כתב מיילים שקיבל תגובות מיפעת זמיר, קובי אוז ונמרוד לב. אמרו שהתכנית יוצאת למסך ב-1 בפברואר לפרק זמן של משהו סדר גודל של חודש-חודש וחצי ברגע שהחברה שזכתה במכרז, היא צריכה להביא את זה למסך. זו הפקה מורכבת. זו הפקה לא של תכנית חד פעמית. זו תכנית שתרוץ במשך תקופה. יש מינימום תוכניות שצריכות לרוץ במסך. היו תלונות מדוע לא עומדים בזמן, ואני אומר שברגע שיש חברה שזכתה במכרז, ואומרים, מבקשים חודש נוסף, שב-1 במרץ היא תצא למסך, ולבוא בתלונות ברמות שראיתי, העדפתי לא לתקוף. כתבתי מכתב ולא שלחתי אותו מהסיבה הפשוטה, כי הבנתי שזה יצור תגובת שרשרת מסיבה אחת פשוטה, שיש בתוך המליאה מחנות, ולפעמים הסיבות לא ברורות. אז אני לא נכנס לקטנות אבל אני אומר לך כאחד שמתעסק בתוכן, אחד שמבין וקצת למד הפקות, פרק זמן של חודשיים-שלושה הוא פרק זמן קצר ביותר. זה מלחמת עולם להרים תכנית טלוויזיה. באים ומבקשים לעמוד ב-1 בפברואר כשהמכרז יצא רק חודש לפני, חבר'ה, אין, זה להלחיץ, להביא משהו חלטוריסטי למסך. לתת לזמן לעבוד. הביאו תכנית, הביאו רעיון שאישרנו אותו בועדת התוכן. לתת להם את הזמן. למה ללכת לקטע של קטנוניות? מה שעשה דוד חיון זה קטנוני ביותר. אני אומר את זה בפורום הזה. קטנוני ביותר.

היו"ר אמיר גילת: סיימת?

יעקב נווה: כן.

היו"ר אמיר גילת: אני רק רוצה להעמיד דברים על דיוקם. היתה ישיבה של ועדת תוכן לפני חודשיים, סדר גודל. אני מקווה שאני לא מפספס בתאריכים, שבה הודיעה ההנהלה שהתכנית של טל ברמן, הסתיימו ה-20 תוכניות שלה והיא מבקשת להוריד את התכנית. אני מדבר בפורום של ועדת תוכן. זה אחרי

שההנהלה בזמנו ביקשה והדגישה את החשיבות של תכנית אירוח ביום שישי, לכבוש את הרצועה הזאת של יום שישי. מדבר, צחיח, אין שם כלום. זה אגב מקום של טל ברמן, וכשעלה טל ברמן אישרנו את זה בשמחה בועדת תוכן כי חשבנו שבאמת הערוץ הראשון צריך לכבוש את המשבצת הריקה הזאת של ימי שישי בערב, וכך היה. כשהודיע ההנהלה לפני כחודשיים על כך שההתקשרות עם טל ברמן תמה ובעצם מיום שישי יהיה עכשיו ריק מתוכניות אירוח עד שתהיה תכנית אירוח חדשה, ועדת תוכן, וזה לא איש אחד, זה מספר חברים בועדת תוכן, אמרו שזה לא נראה לכם מפני שצריכה להיות המשכיות, וכמו שדיברו על החשיבות של כיבוש המשבצת של יום שישי, כך צריך המשכיות ואם טל ברמן נגמר, אז צריך back to back לשים שם תכנית אירוח חדשה או עונה שנייה של טל ברמן או תכנית אירוח חדשה וכו' וכו'. נקבו אפילו בתאריך יעד שאני לא זוכר אותו כרגע, להביא את החלופות בפני ועדת התוכן כדי שהתכנית החדשה כבר תעלה ב-1 בפברואר. זה היה לפני כחודשיים. אפילו היה איזה התכתבות שלי, שאני התרעתי שאולי לא יעמדו בלוח זמנים שנקבע בועדת תוכן. אמרו לי, אין מה לדאוג, הכול בסדר. הגיע דיון נוסף של ועדת תוכן. כמובן שלא הוצגה חלופה ובמקום זה סגרנו, ואני תמכתי בחלופה הזאת בתקופת ביניים, שעד ה-1 בפברואר תעלה סדרת מופעים יום שישי על הבמה. יום שישי מותג במשך ששה שבועות-חודשיים כששישי על הבמה והוא יכלול מספר תוכניות אירוח שונות, שגם פה היה קצת פלופים, אנחנו יודעים את זה. דיברנו על זה עם הגורמים הרלוונטיים. פעם זה היה תכנית באיכות לא לשידור מבחינה טכנית ופעם זה היה בעיה, לפי דעתי, אני מביע פה את דעתי האישית, של בעיה בתוכן של התכנית, שלא היתה מתאימה לתכנית של יום שישי בערב. ואז הגיעה ה-1 בפברואר, לקראת ה-1 בפברואר, ומודיעה ההנהלה שתכנית האירוח החדשה לא תהיה מוכנה ב-1 בפברואר. היא ביקשה לדחות אותה ל-1 במרץ. אני פה לא מביע את דעתי שלי, אני מביע את רוח הדברים שהועלתה בפי מספר חברים.

<u>יואב גינאי:</u> אבל אני התרעתי שזה יכול לקרות בגלל בעיות בירוקרטיות.

__היו"ר אמיר גילת:__ בסדר, אז אמרו. אני פה מייצג כרגע את החברים שלא נמצאים פה, מועדת תוכן. אני אומר פה, אני לא מביע את דעתי. את דעתי אני יכול להביע אחר כך. רק אני אומר, היה פה תיאור לא מדויק.

__יעקב נווה:__ יש דברים שאני לא אתעסק בהם כמו כספים, ועדת כספים. אני לא מבין. בתוכן, אני חושב שמי שמתעסק בתוכן, לתת לו להתעסק בתוכן. מי שמבין בכספים, שיתעסק בכספים.

__היו"ר אמיר גילת:__ אנחנו מדברים על ההליך. מדברים על התהליך. אם אנחנו רוצים לבנות עוד פעם אמון בין המוסדות, ודיברנו על זה במליאה האחרונה, לבין ההנהלה, אז אי אפשר להתעלם מהחלטות של המוסדות. אם היתה החלטה של המוסדות, של ועדת תוכן, שב-1 בפברואר עולה תכנית חדשה, זה אחרי שאני נכנסתי גם לתמונה. אני מזכיר לך מה היה. אמרו, תעלו back to back. תורידו את טל ברמן, תעלו מייד תכנית ראיונות אחרת. זה הרי בלתי אפשרי ולכן נתתי גם את תמיכתי לכך שתהיה תקופת מעבר של ששה שבועות, שבהן תהיה שישי על הבמה, ועכשיו באה הבקשה. עוד פעם, אני לא אומר את דעתי כרגע, אני רק מייצג פה כדי שחברים בועד מנהל ידעו את התמונה. באה בקשה לדחות את זה בחודש נוסף. זה הסיפור. אז זה המצב העובדתי.

__יעקב נווה:__ מה לא היה בסדר בלדחות בחודש נוסף? מה לא בסדר בזה?

__היו"ר אמיר גילת:__ אני לא דן בזה כרגע. זה לא נושא הדיון עכשיו. אתה רוצה לדבר על זה? אין בעיה. הועד המנהל יכול לדון בכל. לא זה מה שהונח לפתחינו. אני גם לא הבעתי את דעתי. לדעתי אין שום בעיה לדחות את זה ל-1 במרץ. אנחנו צריכים למצוא את החלופה מה לעשות עד אז, כי אני כן רוצה שזה יהיה טוב, אבל אני אומר לך שחברים בועדת תוכן יתנגדו לכך.

__יעקב נווה:__ צריכים לבנות סדרה של תוכניות, לא תכנית חד פעמית.

__היו"ר אמיר גילת:__ כן, יואב, אתה רוצה להוסיף משהו?

יואב גינאי: כן. אני רק רוצה לומר כמה דברים. קודם כל בנושא ה-back to back. הסברתי שכל נושא ה-back to back אולי הוא לא נכון. תוכניות טלוויזיה בכל העולם, גם אצלנו, ואני יודע שיגידו, אנחנו לא אותו דבר, לא עושות תוכניות אירוח back to back. תכנית מסיימת עונה, יש מנוחה מהתכנית הזאת, בודקים את הנתונים שלה, מנסים למצוא חלופות ולא עושים את זה back to back. אסור לשכוח שטל ברמן סיימה עונה וגם סיימה את הכסף שלה, לצורך העניין. גם בז'אנר שלה אנחנו עברנו, ממש הגענו לקצה. כך שסוף שנה זה מה שהיה. אני התרעתי משום שאני מכיר את המערכת. מבחינתי שיהיה back to back, וכל יום שישי תכנית אירוח, ושזה יהיה נפלא. אבל אני מכיר את המערכת. מערכת דמוקרטית לא היתה מסוגלת ליצור את ההתקשרות בזמנים האלה. בנוסף לזה, אנחנו לא יכולים לעשות את כל מה שהתבקשנו ובצדק, בנושא הפרומו, כלומר, כל עוד אנחנו לא חותמים את ההסכם עם החברה, גם אם היא תוכל להיות ב-1, יעשו מאמצים מרובים ויהיו ב-1 בחודש. יכינו את זה שבוע לפני כן. אנחנו לא יכולים לעשות פרומו לדבר הזה כל עוד זה לא חתום, כך שזה דבר גורר דבר וצריך להבין את זה.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אנחנו נכנסים פה לדיון שהוא לא מן העניין. אתה רוצה לקבל על זה החלטה?

יעקב נווה: בואו נעשה סדר. אני חושב שכל ההתנהלות הזאת במכתבים, צריך להציג את כל המידע. אני חושב שמכתב שיוצא צריך להגיע גם לא רק לחברי הוועדה אלא גם למנכ"ל, לכולם, שיביעו את דעתם בנושא.

היו"ר אמיר גילת: איזה מכתב?

יעקב נווה: שאנחנו...

היו"ר אמיר גילת: אני לא אחראי למכתבים.

יעקב נווה: היו תגובות והתגובות האלה אתה יודע, הן לא במקום, כי באיזשהו מקום יש תחושה שלילית. הייתי מתרגם אותה אפילו שזה עליהום. אני חושב שאחד שיושב גם כיו"ר בועדת 250, גם יו"ר ועדת כספים, מוצא

את הזמן להשתלח בתכנית שבסך הכול לא עמדנו בה. דובר על זה שאני מתנגד בתוקף לדחות בחודש לדחות בחודש. משהו מסתתר מאחורי זה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> טוב, אני מציע רק בהקשר הזה, מה שמעניין אותי, א', שיהיו שידורים טובים ברשות ושהצופים יקבלו תמורה לאגרה ויהיה להם סיבה טובה לראות. דבר שני, אנחנו נדע להתנהל בצורה תקינה בין המוסדות ובין ההנהלה. לא משנה כרגע, ואני עוד פעם אומר, אתה לא מדייק כשאתה אומר בן אדם אחד, כי אני יכול להראות לך את הפרוטוקול אם זה לא בן אדם אחד במקרה הזה. תבדיל בין מכתב שכותב חבר מליאה. זכותו לכתוב למי שהוא רוצה, אך מצד שני המכתב הזה, אין לו שום משמעות. המכתב הזה הוא לא החלטה. מצד אחד זכותו לכתוב למי שהוא רוצה מה שהוא רוצה, מצד שני החלטות מתקבלות בפורום שבו מתקבלות החלטות, במקרה הזה ועדת תוכן, ולא התקבלה שום החלטה אחרת בועדת תוכן. יש לי שבוע הבא ועדת תוכן, נקבל החלטה.

<u>יעקב נווה:</u> מה לא היה תקין בזה שמבקשים חודש?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אני אמרתי שלא היה תקין? אתה שמעת אותי אומר שלא היה תקין? או ששמעת אותי אומר שאני תומך בבקשה הזאת?

<u>יעקב נווה:</u> אתה מביא את זה לדיון?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> זה בדיוק העניין, לא הבאתי לדיון. הבאתי התקשרות מעל מיליון שקל. אתה הבאת לדיון את הנושא של העיתוי. אבל הנה, זה כבר עלה, אז אני כן רוצה להגיד שבמסגרת בניית האמון בין המוסדות לבין ההנהלה, לא יכול להיות מצב שועדה, ולא משנה איזו ועדה, מקבלת החלטה וההחלטה הזאת לא מיושמת. זה מה שאני רוצה להגיד בהקשר הזה. ברירת המחדל היא שההחלטה מתקבלת. אם יש אילוצים, וגם אמרתי את זה בישיבה הקודמת,

<u>יואב גינאי:</u> אנחנו מבחינתנו, הלוואי וזה היה עומד ב-1 בפברואר או ב-1 בינואר.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: טוב. אני לא רוצה להיכנס, דיברנו על זה בועדת תוכן.

יעקב נווה: רק להערת היו"ר, לכתוב מכתב או לחברים, להסביר להם. דעתך היא מאוד חשובה. היא גם תשפיע. אם תכתוב מכתב,

היו"ר אמיר גילת: אבל יש על זה דיון בשבוע הבא. אני מדבר בישיבות, אני לא מתכתב במיילים. יש דיון, אני את דבריי בדיון. אני כנגד כל התופעה הזאת לנהל את המוסדות במיילים. טוב, עכשיו לגבי הנושא של המיליון שקל. יש התנגדות לאישור ה..?

יעקב נווה: יש לי עוד שאלה לגבי זה. אם העניין של המיליון שקל מגיע לנו לועד המנהל, למה זה צריך לחזור חזרה ל-250?

היו"ר אמיר גילת: אז אמרתי שאני אענה על זה אחר כך.

אסתי אפלבאום-פולנר: יואב, התכנית הזאת, מול מה מתחרה ביום שישי בערב?

יואב גינאי: היא מתחרה מול כלוב הזהב וזה מתחרה בערוץ 10, כנראה ישימו סרט קולנוע. כנראה, אם הבנתי נכון. עשו את זה רק עכשיו, במה של סרטי קולנוע.

אסתי אפלבאום-פולנר: מצב האומה זה ביום שבת היום, נכון?

יואב גינאי: מוצאי שבת.

היו"ר אמיר גילת: אני רק אעיר שבועדת תוכן, מכיוון שזו תכנית עם יעקב כהן ועם שמואל וילוז'ני, מה שאמרתי בועדת תוכן ואני אחזור על זה גם פה, שחסרה לי צלע נשית במגישים.

יואב גינאי: זה די מודולרי. אנחנו מבקשים מהם להכניס את העניין הנשי גם.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. יש הערות? אז ההפקה מאושרת אם אין התנגדות.

יעקב נווה: השאלה לגבי ההחלטה, מה ששאל יואב, מה שאני שאלתי, אם היא יכולה להתקבל כאן?

היו"ר אמיר גילת: ההחלטה מאושרת, קודם כל לפרוטוקול. עכשיו לגבי השאלה של יואב ושאלתך. יש החלטת מליאה מה-4 באפריל 2011, שהמליאה

החליטה להקים ועדה מטעמה שתפקח על כל התקשרות מעל 250,000 שקל. זה במישור של המליאה. כך החליטה המליאה. הועד המנהל לפני שלושה שבועות החליט שכל התקשרות מעל מיליון שקל תובא לדיון אצלו. הטענה היתה שהועדה מנהל שהוא הגוף המנהל מטעם המוסדות באופן שוטף יותר את העניינים ואחראי גם מכוח החוק על נושא של תקציב וכוח אדם, לא היה חשוף להחלטות לגבי השקעות תקציביות בסדרי גודל גבוהים ולכן ביקש שכל מיליון שקל ומעלה יובאו גם לפתחו, ואז כל ישיבה אנחנו פותחים בדיון של התקשרות מעל מיליון שקל. היו גם הערות של הלשכה המשפטית לגבי הבעייתיות לכאורה בסנכרון בין הועדות. אני חושב ששתי הועדות צריכות להתנהל בנפרד, זאת אומרת אין קשר ביניהן, עד שהמליאה תקבל החלטה אחרת. מי שיכול לבטל כרגע את ההחלטה לגבי 250 זה המליאה, לא אנחנו, כי זה החלטה של המליאה. לכן אני אומר את הדבר הבא, וזה גם ההתנהלות, וזה גם במכתב שהוצאתי כהנחיה להנהלה איך לפעול. זה אומר ככה, הועד המנהל על פי חוק, זכותו לפקח על ההוצאות התקציביות ולכן כל הוצאה תקציבית מעל מיליון שקל מובאת בראש ובראשונה לדיון פה. אם היא יורדת מסדר היום, אז היא ממילא כבר לא ממשיכה הלאה, היא ירדה. אם היא מאושרת, המליאה שהיא אורגן אחר, במסגרת הסמכויות שלה והחלטותיה שלה, היא יכולה לבחון את ההחלטה של הועד המנהל לגבי ההתקשרות הספציפית מעל מיליון שקל. אני רואה בזה, אני מקווה משהו זמני, כי אין באמת היגיון. כשהיה לנו משהו דחוף אז היום הקדמנו כמו שאמרתי בפתח הדברים, הדיון ב-250, לא לעכב. ההחלטה ב-250 היתה שהיא כפופה להחלטת הועד המנהל. מאחר והועד המנהל אישר, במילא אין שום בעיה. אני מסכים שמשהו פה מיותר, אבל מכיוון שגם הועד המנהל, וזו זכותו, רוצה לעיין ולהחליט לגבי כל התקשרות במיליון שקל, והמליאה בכלים שלה, אז עד שלא תבטל המליאה את החלטתה, שני האורגנים צריכים להמשיך להתקיים במקביל.

<u>יעקב נווה:</u> אמיר, יש לך את ההחלטה המדויקת שנתקבלה באפריל 2011 לגבי הסמכויות של ועדת 250?

היו"ר אמיר גילת: אני קיבלתי כיו"ר בירושה את הועדה הזאת שהיתה קיימת גם במוסדות בעבר לפני שנכנסתי לתפקיד.

יעקב נווה: לדעתי צריך להחזיר את זה לועד המנהל.

היו"ר אמיר גילת: אז תציע הצעה למליאה. אוקי, נעבור בינתיים לנושא הבא. יש איזה עניין עם התזמורת שהעברתי לכם בזמנו. יאיר שטרן, מנכ"ל התזמורת דיווח על שינויים שבוצעו בתקנון התזמורת על מנת לקבל אישור ממס הכנסה לפטור מתרומות. והסעיף המתוקן בתקנון התזמורת שאושר פה אחד בהנהלה של התזמורת אומר שנציגי רשות השידור בועד המנהל של התזמורת ימונו מתוך חברי מליאת רשות שידור ואנשי ציבור ואחרים שהינם בעלי ניסיון וכישורים שיש ביכולתם לתרום למטרות העמותה, ובלבד שמתוך נציגי הרשות שימונו לועד המנהל של עמותת התזמורת לא יהיה רוב לעובדי רשות השידור. המשמעות היא שסמנכ"ל הכספים שלנו למשל או כל עובד של הרשות יכול להיות חבר בהנהלת התזמורת אבל בלבד שעובדי רשות השידור בשכר לא יהיו יותר משניים מבין חמשת החברים. ממילא זה לא המצב היום, זאת אומרת, גם היום מי שמייצג את הרשות זה נורית ירדני שהיא חברת מליאה, נמרוד לב חבר מליאה, אבי חנני שהוא מנהל קול המוסיקה לשעבר, ועוד רואה חשבון עצמאי, אני לא מכיר אותו, אייל פרולינגר, ויאיר שטרן שגם הוא כמנכ"ל שומר על האינטרסים של הרשות. האם יש פה מישהו שחושב שאנחנו לא צריכים להיעתר לאישור..?

עו"ד תומר קרני: שתי הערות אם אפשר.

היו"ר אמיר גילת: כן, בטח.

עו"ד תומר קרני: אחד, התיקון בתקנות טעון אישור של הועד המנהל.

היו"ר אמיר גילת: לכן אני מביא את זה.

עו"ד תומר קרני: ברור. כדי שהחברים גם ידעו, זה לא החלטה של הנהלת התזמורת.

היו"ר אמיר גילת: ברור, ברור.

עו"ד תומר קרני: הערה שנייה. הם רשאים לקבל את זה או לא לקבל את זה. זה שיקול דעתכם. אני לא כל כך מבין את הנושא של המס הכנסה שהוא הכניס לשם. אני הייתי מבקש ממנו לצרף חוות דעת של היועצים המשפטיים של התזמורת בדבר הצורך הזה כדי שנדע על איזה עוגנים הבקשה שלו מושתתת.

היו"ר אמיר גילת: אוקי, אז נקבל את ההצעה.

יוני בן מנחם: אולי ערן יכול להסביר לנו על מס הכנסה.

ערן הורן: אני לא מכיר,

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אז אנחנו נקבל את המלצת הלשכה המשפטית, עו"ד תומר קרני, ונבקש ממנכ"ל התזמורת חוות דעת משפטית. כן, יעקב.

יעקב נווה: מכיוון שנודע לי שרמת השכר של העובדים, עובדי מנהל בתזמורת, גבוהה מאוד, אני מבקש לדעת אם זה בסמכותנו לדעת מה הסכומים שניתנים פה למנכ"ל התזמורת ולעובדים. אני שמעתי פשוט על משכורות ברמות שאני פשוט לא מאמין.

היו"ר אמיר גילת: תומר, מה הזיקה של הועד המנהל של רשות השידור לועד המנהל של התזמורת?

יואב הורוביץ: לצורך העניין זה כמו חברה כלולה.

ערן הורן: כמו חברת בת.

עו"ד תומר קרני: כן.

היו"ר אמיר גילת: זאת אומרת, אין בעיה שאנחנו... הנתונים חייבים להיות חשופים בפנינו.

יעקב נווה: אני מבקש לקבל את רמת השכר מהמנכ"ל והעובדים שם.

עו"ד תומר קרני: אתה מתקצב את רוב התקציב של התזמורת ואתה רשאי לבקש מידע לגבי מה נעשה עם התקציב הזה.

היו"ר אמיר גילת: אוקי, אנחנו נקיים על זה,

צביקה צימרמן: רק הערה אחת. אם התזמורת מפסיקה פעילות, מתפרקת, בעיה כלכלית כזו או אחרת,

היו"ר אמיר גילת: העובדים חוזרים להיות עובדי רשות.

צביקה צימרמן: אבדן הרוב יכול להביא למצב שהרשות בכלל תאבד שליטה ותקבל מתנה 40 עובדים. את זה צריך להביא גם בחשבון בקבלת ההחלטה.

היו"ר אמיר גילת: אוקי.

עו"ד תומר קרני: לא מדובר על אבדן רוב של נציגי רשות השידור. הם דיברו על רוב מתוך עובדי רשות השידור.

היו"ר אמיר גילת: טוב, תודה. דדי, תן רק דיווח קצר. ביקשנו שתבוא פעם בחודש לדווח. מה שאני רוצה שתתמקד עכשיו ובקצרה, זה הנושא של ההצבעות של נציב תלונות הציבור ומבקר המדינה.

דדי מרקוביץ: טוב, קודם כל רקע קצר. כל מי שפונה אלינו בענייני אגרה או בכלל, יכול לפנות גם למבקר המדינה שהוא גם נציג קבילות הציבור בארץ. מה שקורה אצלו, יש שם מחלקה של 6 עורכי דין שמטפלים בכל תלונה ותלונה ובודקים אותה לעומק, הרבה יותר ממה שאני יכול לעשות, כי אנחנו פשוט מעבירים את זה לאגף הגביה והם עושים את הבדיקה. כשמבקר המדינה בעצם מצביע, אז זה אומר שקיימים ליקויים וצריך לתקן אותם תוך הזמן שהוא נותן. בדרך כלל זה 14 יום, משהו כזה. הוא הולך להוציא דו"ח מרץ-אפריל וגם שם רשות השידור הולכת לככב. אנחנו מדברים עכשיו על 4 תלונות שהן כבר הצביעו מספטמבר עד עכשיו.

היו"ר אמיר גילת: תחדד עוד פעם את המונח 'הצבעה'.

דדי מרקוביץ: הצבעה זה אומר שיש ליקויים.

היו"ר אמיר גילת: מצביעים על ליקוי?

דדי מרקוביץ: כן. יש ליקוי בדרך גביה של רשות השידור. יש ליקויים מסוימים, זה יכול להיות הדרך שהסוקרים דופקים בדלת ונכנסים פנימה. זה יכול להיות השכר טרחה של העורך דין. הכול בקטע של הליך גביה. אנחנו

מחויבים לתקן את הליקוי הזה, ואם לא מתקנים את הליקוי הזה, אז מבקר המדינה יכול לזמן את היו״ר לועדה לביקורת המדינה לתת הסבר. זה פחות או יותר. אני ביקשתי שיכתבו אותי כל פעם שיש הליך הצבעה כדי שיהיה לי סוג של ביקורת על זה. כבר יש 4 כאלה.

היו״ר אמיר גילת: מה ההמלצות שלך?

דדי מרקוביץ: לדעתי אין ויכוח שמדובר בחוק וצריך ליישם את החוק. אני חושב שיש בעיה בהליך הגביה. יש פער עצום בין ידיעת החוק לבין יישומו, זאת אומרת בן אדם היום שעוזב את בית ההורים למשל ,אני לוקח את המקרה הקלאסי של בן אדם שמקבל פעם ראשונה, לא בן אדם שהתגרש ושולחים הודעות לשני הצדדים. אני מדבר רק על בן אדם שצריך לשלם פעם ראשונה את האגרה. הוא לא באמת יודע שהוא צריך, מתי הוא צריך לשלם, איך זה עובד, כל הליך ההסברה של ידיעת החוק נעלם ממנו. אפשר לעשות דברים בצורה אחרת. שלחתי לך איך עושים ב-BBC. יש כל מיני סרטונים שמתמרצים את האנשים בצורה טובה. היום מה שקורה זה שהכל מגיע לשלילי.

היו״ר אמיר גילת: דיברנו על זה כבר עם התשדיר.

דדי מרקוביץ: אגב, גם התשדיר שלנו זה כאילו לא שילמת את האגרה, בום, מכות בראש. אפשר לבוא קודם כל בצורה חיובית, כי זה פוגע בנו לדעתי פגיעה אנושה, כי זאת התדמית שלנו ובסופו של דבר הכול מתנקז, לא משנה מה נעשה טוב, הכול מתנקז בסיפור של הגביה ואני חושב שאפשר לשנות את זה. זה רק לעשות סוויץ׳ בראש, זה הכול. לעבור לקמפיין חיובי, לשדר בכמה שיותר,

היו״ר אמיר גילת: לגבי ההצבעות. מה הרשות צריכה לעשות כדי לתקן את הנושא של הליקויים בחומרים שעליהם הצביע המבקר? זה דברים נקודתיים.

דדי מרקוביץ: זה דברים נקודתיים של כל תלונה ותלונה. עוד פעם, תלונה אחת היתה על זה שהעובדים לא מזדהים בהתחלה, אבל אבי כץ אמר שזה תוקן. אגב, יש גם עניינים במחלוקות משפטיות, שזה אנשים מבולבלים. הרי יש פסיקה בבית המשפט שאומרת שפוטנציאלית על כל מקלט שפוטנציאל יכול לקלוט,

צריך לשלם אגרה. בא בית משפט שלום והחליט במרץ 2012 או באפריל 2012 להפוך את זה לפונקציונאלי, זאת אומרת הוא כבר פסק שאם פונקציונאלית הטלוויזיה לא משדרת טלוויזיה, קרי מחוברת ל-DVD או וידאו קונפרנס, כל דבר שהוא לא זה, אז בית המשפט קבע שאסור לגבות על זה אגרה, אבל זה לא פסק דין חלוט.

היו"ר אמיר גילת: דדי, אני לא רוצה עכשיו דיון על זה. אני רק רוצה ליידע את חברי הוועדה על ההצבעות, כי זה כבר לא מקרה אחד ולא שניים, זה 4 מקרים בפרק זמן קצר.

זליג רבינוביץ': כמה אנחנו גובים בשנה בערך למספר אנשים? כמה?

היו"ר אמיר גילת: לא יודע, לא רלוונטי. אני מדבר על דברים שמבקר המדינה הפעיל את הסמכות שלו.

דדי מרקוביץ: למבקר המדינה מגיעות כמעט 600 תלונות בשנה.

עו"ד תומר קרני: על פי החוק, כשהוא מוצא שהתלונה היא מוצדקת, אז הוא מצביע בפני המבוקר על הצורך בתיקון תוך זמן שהוא קובע.

היו"ר אמיר גילת: ברור, ברור.

עו"ד תומר קרני: זאת אומרת הוא כבר מצא מבחינתו שהתלונה מוצדקת וצריכה תיקון.

דדי מרקוביץ: כן, אבל אני מתייחס לשני הדו"חות האחרונים שהיו ב-2011 ו-2010. היו בסביבות, ממוצע של 600 תלונות למבקר המדינה, ויותר מ-50% היו מוצדקות.

זליג רבינוביץ': הצביעו יותר מ-50%?

דדי מרקוביץ: כן.

זליג רבינוביץ': 300 הצביעו?

דדי מרקוביץ: לא, מצאו מוצדקות.

היו"ר אמיר גילת: אני לא רציתי לקיים היום, לא לטרטר את אבי כץ בשביל כמה דקות שאולי גם לא נספיק. יש דברים אחרים. מה שאני מבקש, א', ליידע את חברי הועד המנהל על ההליך הזה של ההצבעה, וכאמור זה 4 מקרים

בפרק זמן קצר, לכן זה כן צריך להדליק נורה אדומה. שנית, אני אקיים דיון בנפרד עם המנכ"ל, עם אבי כץ ואיתך כדי שנראה איך ספציפית אנחנו מתקנים את אותם ליקויים.

__דדי מרקוביץ:__ כן. עכשיו נושא באמת ממש קטן, אבל עוד פעם, הסיפור הזה של הטלפונים, לא עונים, והתחלנו לקבל עוד פעם. פשוט לא עונים. עוד פעם, אי אפשר להשיג את אגף הגביה.

__היו"ר אמיר גילת:__ הם הפסיקו את התגבור?

__דדי מרקוביץ:__ תראה, אני גם לא רואה את נפתר, כי אני דיברתי עם אורית והיא אמרה לי שמקבלים 3,000 טלפונים ביום. גם אם תשים מוקד של 20 אנשים, אי אפשר לעמוד בדבר כזה. 3,000 טלפונים ביום. ואנשים, אני אומר לך, לפחות מחציתם רוצים לשלם.

__היו"ר אמיר גילת__: לא, לא, אני גם מקבל פניות בפייסבוק.

__דדי מרקוביץ:__ אנשים רוצים לשלם. לא יכולים.

__היו"ר אמיר גילת:__ היום קיבלתי פניה של מישהו שאומר, חבל שאתם לא מפרסמים טלפון שאפשר להשיג אתכם.

__יוני בן מנחם:__ אבי כץ לא נמצא פה. זה לא רציני.

__היו"ר אמיר גילת:__ אמרתי שלא נקיים את הדיון, אבל זה לא אומר שאי אפשר לבדוק, אז דבר איתו.

__יוני בן מנחם:__ אבל למה אתם לא מזמינים אותו?

__היו"ר אמיר גילת__: כרגע הסברתי שאני בשביל 5 דקות לא רציתי לטרטר אותו מירושלים.

__זליג רבינוביץ':__ אתה יודע אמיר, אבל לפעמים 300 תלונות נגיד בשנה, זה לא הרבה, מוצדקות.

__היו"ר אמיר גילת:__ אתם מאלצים אותי לעסוק בנושא שאני רק רציתי להביא לידיעת הועד המנהל ולא לקיים דיון. א', אני מתייחס לתלונות המוצדקות. תלונות מוצדקות, אנחנו צריכים להתייחס אליהן אחרת. התלונות נמצאו מוצדקות,

ופה אני מדבר על 4 תלונות שמבקר המדינה השתמש בסמכות שלו כדי להצביע בפני הרשות על זה שהוא דורש...

זליג רבינוביץ': כן, אבל זה לא כל כך הרבה.

היו"ר אמיר גילת: גם אחת זה לא נעים לקבל. גם אחת, אתה לא רוצה להיות מוזמן לועדת ביקורת המדינה ולתת הסברים.

רק רציתי להביא לידיעת הועד המנהל את קיומן של 4 ההצבעות האלה. במקביל המנכ"ל יבדוק עם סמנכ"ל גביה אם חל עוד פעם איזה שינוי בשיבוץ של המענה הטלפוני.

דדי מרקוביץ: אגב, זה גם על ההתנהלות של עורכי הדין.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, זה סיפור אחר. אוקי. אתה רוצה גם, אם אתה פה, על ליקויי העירייה, זליג?

דדי מרקוביץ: בזמנו העליתי את הסיפור הזה של יש קבוצה של כמעט 200,000... שיש לכם ליקוי ראיה והם מתקשים להסתדר עם החדשות, מהסיבה הפשוטה שלפעמים אין, הם לא קוראים אנגלית אלא סינקים או כל שפה אחרת, ובסינקים כשיש איזשהו כתבה שבאה מבחוץ, אין תרגום, וגם כשיש תרגום הם לא מסוגלים... הם מבקשים, וזה מה שעושים ברשות השנייה. הרשות השנייה יצאו בפרוייקט בחודש ספטמבר, שנקרא כל החדשות, ואת הסינקים של החדשות שמגיעות מבחוץ, הם מדובבים ב-LIVE. הכתבה היא לא ב-LIVE. זה דבר שמדובב. כבר דיברנו עם רפי יהושע. הוא אמר שזה עלות של 100,000 שקל.

זליג רבינוביץ': לכמה זמן, לעשר שנים?

דדי מרקוביץ: עלות חד פעמית של 100,000 שקל. אמרתם שני עובדים,

יוני בן מנחם: כן, לקלוט שני עובדים.

דדי מרקוביץ: לקלוט שני עובדים. אני יודע שקודם כל ברשות השנייה עושים את זה אנשים במשמרת של החדשות, מבצעים את הדיבוב הזה, אבל מה שאני מציע, מה שאפשר אולי, הרי גם ככה יש שידור משותף עם הרדיו. הם יהיה אפשר שקריין ברדיו פשוט יעשה את זה?

יואב הורוביץ: הוא לא יעשה את זה. השאלה אם הם יגידו שזה לא בזה שלהם.

דדי מרקוביץ: קודם כל זה חשוב מבחינת תדמית ציבורית. הרשות השנייה נמצאת בזה ואנחנו לא. אני חושב שזה לא טוב. דבר שני, אני חושב שיש לנו את הכלים.

היו"ר אמיר גילת: מהם האמצעים שיש לנו? או לקלוט או ניוד לעובדים?

דדי מרקוביץ: אני לא יודע.

היו"ר אמיר גילת: אם רשות השידור לא יכולה בשנת 2012 לגייס מתוך תוכה שני עובדים שיתנו מענה לליקויי ראיה, אז בשביל מה אנחנו שידור ציבורי? אני רוצה להבין למה. כי מה? אני מוגבל מבחינת ההסכמים?

זליג רבינוביץ': תשאל את דני, לא אותנו.

היו"ר אמיר גילת: לא, אני שואל אתכם.

דדי מרקוביץ: זה עניין של רצון טוב, זליג?

זליג רבינוביץ': כן, ודאי.

היו"ר אמיר גילת: ואם אני קונה שני אנשים?

זליג רבינוביץ': אז לא יוכלו להגיד לך כלום.

היו"ר אמיר גילת: אבל אם יש שני אנשים מתוך הרשות שמוכנים לעשות את זה?

זליג רבינוביץ': אני לא יודע.

היו"ר אמיר גילת: אז לכן אמרתי, ניוד עובדים זה כן יכול להיות פתרון.

זליג רבינוביץ': כן, ודאי.

היו"ר אמיר גילת: אז שאלתי, אז אמרתם לא.

זליג רבינוביץ': אבל שלא יהיה לך מינוס במקום שהם מתניידים. אתה צריך את ההסכמה של זה שמנייד אותם. אל תשכח.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. טוב.

דדי מרקוביץ: גם לא מדובר במשרה מלאה.

היו"ר אמיר גילת: אני בכל זאת מבקש מההנהלה לבדוק, אולי יש עובדים שכן מוכנים לעשות את זה.

יוני בן מנחם: אף עובד לא יסכים שזה יהיה השלמת משרה שלו. הם לא יעשו את זה.

היו"ר אמיר גילת: קודם כל אני מודה לדדי על היוזמה. אני בכל זאת מבקש מההנהלה לראות אולי כן אפשר לחלץ את הפרוייקט הזה גם ברשות השידור. תודה. דדי, תודה.

טוב, אני מבקש לעבור לנושא הרפורמה. בינתיים רק נתחיל בעדכונים לגבי משנה למנכ"ל המכרז באוויר. נכון צביקה? עד מתי נתנו?

צביקה צימרמן: עד 14 בינואר.

היו"ר אמיר גילת: עד 14 בינואר מכרז פנימי-חיצוני.

צביקה צימרמן: כן.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. סמנכ"ל משאבי אנוש, אתה לא מתעסק עם זה, כי זה הבוס שלך. איפה זה עומד, יוני?

יוני בן מנחם: מפורסם תאריך.

היו"ר אמיר גילת: זה יעבור ללשכה המשפטית?

יוני בן מנחם: מרסיה מטפלת בזה.

היו"ר אמיר גילת: יש מועמדים? אפשר לכנס את הועדה?

יוני בן מנחם: אני לא מתעניין בזה.

היו"ר אמיר גילת: אז כדאי שתתעניין.

יוני בן מנחם: יש מועמדים, בוודאי שיש מועמדים.

היו"ר אמיר גילת: תומר, פשוט צימרמן מנוע מלעסוק בזה. האם הלשכה המשפטית קיבלה שמות של מועמדים?

יוני בן מנחם: אני אמרתי לך שמרסיה קיבלה. אני עדכנתי אותך.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אבל מה קורה עם זה? אפשר לקבוע ליום ראשון הבא ועדת מכרזים?

יוני בן מנחם: תיאורטית כן.

היו"ר אמיר גילת: ומעשית?

אסתי אפלבאום-פולנר: רגע, אבל אתם רציתם גם בועדת מכרזים, אמרנו שנעשה איזה שינוי בנוהל. זה היה לגבי ועדת מכרזים?

היו"ר אמיר גילת: איזה שינוי?

אסתי אפלבאום-פולנר: שמגיעים המועמדים. אנחנו עוד לא רואים אף אחד, לא מכירים אף אחד. הם לא הכינו אותנו, לא כלום, ואז עוד פעם מגיעים לקטע של הבחינה. שיבדקו שלא נגיע לאותה בלוקדה עוד פעם.

היו"ר אמיר גילת: זה פנימי.

טוב, קודם כל אני מבקש, תומר, אם זה אצלכם אז תיתנו לנו תשובה מהירה כי אני רוצה לכנס את הועדה ביום ראשון הבא.

יוני בן מנחם: עד כמה שאני זוכר, שולי, הרל"שית שלי אמורה לתאם איתך,

היו"ר אמיר גילת: לא תואם שום דבר. טוב, כדי לסגור את זה, אם נמצא מועמד מבפנים, מה טוב. אם לא, אנחנו צריכים לפרסם מכרז חיצוני. לגבי הסמנכ"לית שיווק,

יוני בן מנחם: אין תשובה מהממונה על השכר. שלחנו לו תזכורות. עד לרגע הזה הוא לא אישר את זה. אני נפגשתי איתה השבוע. היא היתה אצלי והסברתי לה. הכול בידיים של הממונה על השכר.

היו"ר אמיר גילת: אתה מדבר איתו?

צביקה צימרמן: כן.

יוני בן מנחם: גם העברנו לך את כל החומר.

היו"ר אמיר גילת: מה הוא אומר?

צביקה צימרמן: הוא ביקש עוד פרטים. הוא קיבל את כל הפרטים. אנחנו מחכים לאישור הסופי, כולל חוזה.

היו״ר אמיר גילת: טוב. לגבי הרפורמה. בשיחת ועידה בשבוע שעבר הוסמך יואב מטעם הועד המנהל להשתתף מטעם הועד המנהל בניהול המשא ומתן יחד עם המנכ״ל. בוא, תעדכן אותנו.

יואב הורוביץ: נערכה ביום שלישי שעבר ישיבה ארוכה במשרדו של יוסי קוצ׳יק. קדמה לישיבה הזאת הכנת מסמך שריכז את כל הנקודות שבמחלוקת כפי שאגודת העיתונאים ראתה. התנאי לקיום הישיבה היה שדנים אך ורק במסמך שהוצג. אכן התקיימה הישיבה על בסיס אותו מסמך שהוגש מספר ימים לפני כן. בישיבה הזאת נכחו נציגי אגודת העיתונאים, יוסי קוצ׳יק, מהמשרד שלו גלעד דואק, ושניים-שלושה חברי ועד, שהגיעו. לא הוזמנו אבל הגיעו. דני זקן. היה שם זליג רבינוביץ׳, עוזר המנכ״ל ואנוכי, ערן הורן, איתי ושני עורכי דין שליוו אותנו, אחד זה יונתן פאסי והשני זה נחום פיינברג. האם שכחתי מישהו, זליג?

זליג רבינוביץ׳: לא.

יואב הורוביץ: עלו שורה שלמה של נושאים, כשבסוף הערב הזה הוצגו דרישות של אגודת העיתונאים, שבהערכה משוערת, מקורבת, הסתכמו בכ-3 מיליון שקל לשנה מעבר להסכמים הקיימים בפועל היום. אבל מעבר לזה מה שקרה, זה שאותו סעיף שבעיקרו ייצר את הסכום הגדול שהוא סכום מתוך ה-3 מיליון, כ-2.5 מיליון שקל, ייצר פריצה של ההסכם עם האוצר, מה שעשוי להביא להשלכות רוחביות שהאוצר מאוד חושש. מי שעוד היה נציג האוצר, היה אפי מלחי שהוא היה בצעם שליחו של קובי אמסלם, הממונה על השכר באוצר. מראש אני אמרתי שהתנאי לסיכומים זה אישור המליאה כמובן, מבחינתי, אישור המוסדות ואישור האוצר. לאחר שהגענו לסיכומים אחרי ישיבה מאוד ארוכה של כ-8-7 שעות, נגמרה ב-3 לפנות בוקר, קובי אמסלם ראה את זה ובפגישת המשך שהוא עשה איתי, הוא הצביע על בעייתיות. הוא לא אמר שהוא סוגר את הדלת אבל הוא הצביע על בעייתיות שנובעת באמת מהשפעות הרוחב שיש לויתורים או לדרישותיהם של אגודת העיתונאים. אני ממשיך לנהל משא ומתן. אני יכול להגיד לכם שכמו שציינתי, מצד אחד האוצר טוען שיש פה בעייתיות, אבל הוא לא סוגר את הדלת, זאת אומרת אנחנו כרגע ממשיכים. אני ממשיך לנהל התדיינויות עם אגודת

העיתונאים באמצעות גלעד דואק, יוסי קוצ׳יק ודני זקן. אני משתף בכל מה שצריך לשתף את המנכ״ל ואת זרועו הארוכה, שניהל את זליג רבינוביץ׳, שניהל מולם כדי להיות מתואם ולראות שאנחנו לא מפספסים שום דבר. צריכים פה סבלנות. צריכים פה סבלנות. אין כרגע אפשרות לעשות פריצת דרך, בטח לא בדרישות האלה, אבל צריכים להמשיך ולנהל איתם את המשא ומתן הזה, ואלה הם פני הדברים כרגע. ערן, אתה רוצה להוסיף, כי אתה ליווית.

ערן הורן: לא, רק הערה אחת. אם וכאשר יתגבש מתווה ברמה של פרטים, נשמח לקבל אותו מבעוד מועד כדי לתמחר אותו. יש פערים בין המספרים שמציגה האגודה למספרים שלנו.

יואב הורוביץ: אני מקבל את זה לגמרי. אני מראש אומר שכל מה שאני מנסה לעשות זה למעשה להגיע לאותה נקודת הסכמה, אבל היא כפופה, וכשאני אומר כפופה לאישור המוסדות, זה קודם כל שאתה מבחינתי תראה את הדברים, וגם אם ברגע נתון אתה לא נמצא איתי כי אני מנהל שיחות, אז כמובן אתה תראה את זה. המנכ״ל וזליג יראו את זה ואתם תיתנו לי את אותו אישור, אימות לזה שבאמת אין פה משהו חדש. במובן הזה, מכיוון שאני לא זז בלי נציג האוצר, זאת אומרת במקרה הזה גם אפי מלחי וגם קובי אמסלם, ובלעדיך, אז הסיכוי שזה יקרה הוא קלוש מאוד. אני חייב להגיד שאני מאוכזב מזה שלא מבינים את המשמעויות, אבל אני עדיין סבלני. צריכים להמשיך ולנהל את השיחות האלה בימים הקרובים.

אני חייב להגיד עוד דבר. אני לא ציינתי. אני הצגתי כדרישה לסיכום את הסרת התנגדותם למעבר לעיר לוד. אמרתי שזה תנאי מבחינתנו, ועד היום לא נתנו לי תשובה חיובית. אמרו שיעשו מאמץ. חזר אלי דני זקן ואמר לי שעד רגע זה הוא לא מצליח, אבל הוא רוצה להיפגש ואני אפגש איתו. אנחנו צריכים להתנהל באופן אחראי. זה דרישה שאסור לנו לוותר עליה, הנושא של המעבר ללוד, לדעתי, אבל שוב, צריך לראות את הכול כמכלול שלם, להמשיך ולהתנהל מולם ובסבלנות בימים הקרובים, ואני אעדכן.

זליג רבינוביץ': אני רוצה להוסיף ברשותכם, אני חושב שהאגודה מתנהלת לא באחריות. מה שעשה יואב זה מעל ומעבר. אני חייב לציין את זה פה לפני הפרוטוקול. אנחנו צריכים להגיד עשרים אלף פעם תודה שהוא נכנס לעניין ובכלל מתערב בזה, כי לשבת ב-12 בלילה אצל קוצ'יק במשרד עם התותחים הכי גדולים של המדינה בשביל להתעסק בתשקיף של חצי דרגה, וגם לא לוקחים את זה, זה מראה שהם פשוט לא מבינים מה קורה פה. אני חושב שמישהו צריך להעיר אותם. מישהו צריך לדבר איתם, להגיד להם חבר'ה, יש לכם פה הצעה שהיא מאוד מאוד מאוד נדיבה. מאוד. לא היה דבר כזה. ולבוא ולשים את זה כתנאי, זה דבר שהוא בסיסי כי ממילא יעברו ללוד בסוף, כי גם הפסק דין ככפי שראינו, הרשות יכולה אם הבנתי נכון, לעבור ללוד בסופו של הליך.

עו"ד תומר קרני: הם נתנו תאריך לבחור חלופות,

זליג רבינוביץ': אני לא משפטן אבל אני אומר, כפי שאני מכיר את זה וכפי שאני קראתי, לא נראה לי שהרשות לא תהיה בלוד אם נרצה להיות בלוד. אז כדאי להעביר להם איזשהו מסר. אין דברים כאלה. מה שהיה בלילה, באותו לילה, אתם פשוט לא מבינים את זה. 1, 2 בלילה יושבים אנשים שמסכימים ברומו של עולם בשביל איזה רבע דרגה וחצי משרה של רבע, מינימום משרה. יש גבול. אני חושב שכבר יש גבול. זה מה שאני יכול להגיד.

יואב הורוביץ: חבר'ה, תראו, אנחנו יושבים פה כולם, באמת אני רואה צוות שמלווה. זליג, אם אתה שואל אותי, אנחנו נמשיך, ננהל איתם את המשא ומתן. לא צריך פה להעביר מסרים. בסך הכול גם תומר וגם ערן הם חלק מאיתנו וכל מי שנמצא פה, ואני לא מתעסק בהעברת מסרים, והם יודעים את זה. אנחנו ננהל את זה וצריך להמשיך לדבר איתם באופן אחראי.

יוני בן מנחם: צריך להמשיך לדבר איתם.

היו"ר אמיר גילת: תגיד, הסיבה שלא קרה כלום מיום חמישי ועד היום, זה חלק מהתשה הדדית או שזה,

יואב הורוביץ: כן, כן, יכול להיות. הוצעו כל מיני מנגנונים. אני חייב להגיד לכם שגם הממונה על השכר הציע כל מיני מנגנונים שהם מנגנונים

ששווה ללכת לקראתם, שזה טעות שהאגודה לא הולכת לקראתם. זה טעות, אבל הם ילדים גדולים ואנחנו ננסה לשכנע אותם, אבל הממונה על השכר הציע להם גם באמצעות אפי אבל גם אחר כך, ואני העברתי להם את זה. לדעתי יש פה עקשנות שצריך לראות איך מתמודדים איתה.

יוני בן מנחם: צביקה ישב איתם היום.

יואב הורוביץ: יש פה עקשנות. אני באמת אומר את זה, אני רוצה להיות זהיר ולא מתלהם. צריך למצות איתם את הכול עד המקסימום בימים הקרובים. קובי אמסלם בא ואמר, חברים, לא מפריד הרבה כסף, אבל זה לא רק הכסף, זה גם ההגדרות וגם האופן שבו מועלות הדרישות והנושאים נדונים. אני מקווה מאוד שהשכל הישר פה יגבר בסופו דבר. מאוד מאוד מקווה שהשכל הישר יגבר. זה הכול, זה מה שיש לי להגיד כרגע.

היו"ר אמיר גילת: טוב. קודם כל תודה רבה. אני גם לא אגרר פה לדיבורים מיותרים. אני אחזור על מה שאמרתי, שב-1 בינואר רשות השידור מבחינתי במוות קליני. עכשיו אנחנו צריכים להחליט אם אנחנו מנתקים אותה מהמכשירים או מחזירים את חייה.

אסתי אפלבאום-פולנר: בהמשך למה שאתה אומר, ערן, מה זה אומר, 1 חלקי 12 בינתיים?

ערן הורן: כן.

היו"ר אמיר גילת: אני הוצאתי היום את המכתב לשר האוצר עם אישור התקציב.

אסתי אפלבאום-פולנר: עושה 1 חלקי 12 עד לרגע שבו,

ערן הורן: 1 חלקי 12, הנמוך מבין, אבל,

אסתי אפלבאום-פולנר: לא מהרפורמה.

ערן הורן: לא. מהתקציבים של השנים האחרונות, אבל ביקשנו מהמנכ"ל וקיבלנו אישור על שני חריגים, אחד זה סעיף ההפקות, שזה חוק, ושניים זה ההוצאות לבחירות שלא היו בשנים שבודקים את ה-1 חלקי 12. זו הוצאה שהיא בלתי נמנעת.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. ממילא פורמלית עד שגורמים את כל תהליך האישורים, ולמדנו את זה מתקציב 2012, אנחנו צריכים לעבוד לפי 1 חלקי 12. אני מזכיר שתקציב 2012 טרם אושר. אושר על ידי המוסדות, אושר על ידי שר האוצר. היה דיון בועדת הכלכלה של הכנסת ב-31 בדצמבר. הם התכנסו שעות אחדות לפני תום השנה לדון באישור תקציב 2012. גם אז לא אישרו. רצו לעיין בזה פעם נוספת.

יוני בן מנחם: הזמינו אותנו עוד פעם.

אסתי אפלבאום-פולנר: אבל נשאלת השאלה אם אנחנו לא צריכים להיערך לקיצוץ גדול בתקציב עכשיו.

היו"ר אמיר גילת: אם אין רפורמה.

אסתי אפלבאום-פולנר: אבל אין או לפחות כרגע.

היו"ר אמיר גילת: אמרתי, אני לא רוצה כרגע להיגרר לדיבורים מיותרים.

אסתי אפלבאום-פולנר: אבל בטלוויזיה יש תהליכים ארוכים. יש תהליכים ארוכים, קדימה. חצי שנה-תשעה חודשים קדימה, אחרת מה יקרה? נניח אם תהיה הרפורמה, אז אתה עוד פעם תהיה בגירעון יותר גדול. אתה לא מצליח לאזן את עצמך.

יואב הורוביץ: אין ספק שההתנהלות, ככל שדוחים את היום שבו סוגרים הכול, זה רע לכולם. אין בכלל ספק. אגב, הכי רע לעיתונאים בעצמם בסופו של דבר, אבל אני מקווה שהשכל הישר בסוף יגבר.

יוני בן מנחם: אנחנו צריכים לדבר איתם. חייבים לדבר איתם. צביקה היום נפגש איתם, ישב איתם כמה שעות. אנחנו לא נרפה, כי אין דרך אחרת. חייבים בדיאלוג לפתור את זה.

יואב הורוביץ: מאה אחוז, אני מסכים איתך.

היו"ר אמיר גילת: עוד הערות?

אסתי אפלבאום-פולנר: הקטע התקציבי מאוד מטריד, אני חייבת להגיד לכם.

היו"ר אמיר גילת: תעביר לנו רק למען הסדר הטוב שיהיה לי גם את ה-1 חלקי 12, בסדר? אוקי, יש עוד שונות? תודה, הישיבה נעולה.